

og Landets Reserverfond i den Tilstand, at vi staae rede til at kunne afværge alle mulige Angreb; naar vi befinde os i den Stilling, lærer navnlig de sidste Aars Erfaring, at Danmarks Fremtid ikke er truet; kunne vi modstaae det første Anløb, saa medfører den politiske Stilling, Danmark indtager, at vi finde Beskyttelse hos Stormagterne.

Foruden hvad jeg saaledes har tilladt mig at antyde som Grunde, der gjøre det nødvendigt at være betænkt paa Resourcer for Fremtiden, skal jeg tillade mig at nævne adskillige Forhold, som mere vedkomme vore indre Anliggender. Det kan da saaledes ikke nægtes, at det hører til Sandsynlighederne, at nogle af de indirecte Afgifter, naar de i eet System skulle omfatte det hele Monarchie, kunne komme til at lide nogen Nedsættelse. Det vil fremdeles, fra den Forhandling, som derom fandt Sted paa den første ordentlige Rigsdag, være i det ærede Things Grundring, at den svævende Statsgjæld, som ved Udgangen af forrige Finantsaar beløb mellem 6 og 7 Millioner, for største Delen er stiftet paa en Maade, som efter finantstuelle Hensyn ikke er rigtig, idet nemlig en betydelig Deel af Landets disponible Capital gaaer ind i Statskassen mod en lavere Rente, og saaledes unddrages den almindelige Handel og Omsætning, hvilket saaledes navnlig gjælder om Sparekassemidlerne. Jeg skal i Dag i det andet Thing have den Ære at forelægge et Lovforslag, der angaaer den svævende Statsgjæld, men det vil af den Discussion, som derom vil reise sig, noksom fremgaae, hvor mislig det maa ansees at være, at man i en ubestemt Fremtid vedbliver saaledes at modtage Sparekassemidler og lignende Midler, til Indbetaling i Statskassen, istedetfor at placere dem i faste Eiendomme, i Creditforeninger eller paa lignende Maade. Det er imidlertid en Selvfølge, at Overgangsperioden, indtil Statskassen kommer ud af dette i nationaloekonomisk Henseende urigtige Forhold, vil lægge forøgede Byrder paa Statens Udgiftsbudget. Jeg tillader mig fremdeles at antyde Nødvendigheden af, at der gjøres større Anstrengelser end hidtil med Hensyn til Landets Communicationsystem, idet jeg herved ikke blot tænker paa Dampstibe, men ogsaa paa

Veie og Jernbaner, thi Danmark vil ifølge sin hele Stilling ikke kunne afvise dette Krav. Jeg tillader mig fremdeles i Almindelighed at antyde, hvorledes det constitutionelle Livs Forbringer med Hensyn til hvad der fra det offentlige Side maa gjøres for at fremme Landets Udvikling overalt have viist sig at stige; ogsaa hertil vil udfordres ikke ubetydelige Capitaler, og allerede det Budget, som foreligger, vil vise, hvorledes man, selv i et Aar som det, vi have for os, er nødsaget til at tage større Hensyn hertil, end maaffee under de nuværende finantstuelle Forhold kunde være ønskeligt.

Naar man saaledes tager Fremtiden for Æie, troer jeg, det maa erkjendes, at der er skjellig Grund for Regjeringen til at være betænkt paa Forslag til Forøgelse af Resourcern. Jeg skal ikke idag gaae dybere ind paa det Spørgsmaal, om nogen, og da hvilken, af de bestaaende Skatter kan taale Forhøielse: jeg har allerede paa den forrige Rigsdag havt Leilighed til derom at udtale mig, og jeg vil senere hen paa denne Rigsdag komme til at vise, hvorledes det bestaaende Afgiftssystem under de nuværende politiske Forhold ikke byder nogen Udflugt i den Retning. Hvad Krigsskatten angaaer, da har den saa ofte været fordømt, at jeg vel ikke behøver at udtale, at Regjeringen ikke kan ønske at perpetuere denne Afgift for flere Aar. Regjeringen kommer derved ganske naturligt til den Nødvendighed, igjen at maatte fremsætte et Forslag om en Indkomstskat. (Hør!) Jeg troer, at der i de Bemærkninger, som jeg allerede har tilladt mig at fremsætte, og som mindre angaaer det Finantsaar, vi netop have for os, end det næstfølgende Finantsaar og overhovedet en længere Arrække, let vil findes tilstrækkelig Grund til at motivere det Forslag, som det i saa Henseende fra Regjeringens Side er paatænkt at fremkomme med. Detaillen maa jeg naturligvis have forbeholdt den Tid, da Regjeringen har tilendbragt sine Discussioner om den Form, hvori Sagen formenes at burde fremkomme paa denne Rigsdag; det er en Selvfølge, at man i saa Henseende saameget som muligt vil tage Hensyn til de Grundringer, der ere fremsatte ved Enkeltighederne i det tidligere Forslag, og søge at lempe det efter Folkets Tarv, og Regjeringen stoler paa, at Rigs-